

GEMMA MIRÓ, UNA ALUMNA DE LA SALLE, DEMOSTRA LES DIFICULTATS QUE TENEN ELS DISCAPACITATS A LA CIUTAT

Un treball escolar demostra les barreres arquitectòniques de Girona

Lamenta les obres mal senyalitzades i la manca de plataformes als ponts sobre l'Onyar

JORDI ROURA

GIRONA

□ Gemma Miró, una estudiant de segon de Batxillerat a l'escola La Salle de Girona, ha despulrat en un Treball de Recerca les barreres arquitectòniques que encara hi ha a la ciutat. Després d'un any de feina (s'ha entrevistat amb membres d'organitzacions com MIFAS o ONCE, ha recopilat les lleis que parlen de supressió de barreres i ha fotografiat els punts més conflictius), Miró ha acabat el treball i ha assegurat que «ens hauríem de plantejar seriosament que ja ha arribat l'hora de trencar amb aquestes greuges».

L'extens estudi inclou dues entrevistes a discapacitats físics, un jove cec i un altre que s'ha de moure amb cadira de rodes. Gemma Miró va sortir a passejar per Girona amb ells i en el seu treball analitza totes les dificultats que van trobar. Així destaca la manca de senyalització d'algunes obres, el fet que els ponts de l'Onyar no tinguin plataformes per permetre l'accés amb cadira de rodes o l'alçada de les vorades.

L'estudi de La Salle inclou fotografies dels itineraris que va recórrer amb els protagonistes del seu estudi. Així es veuen els problemes que tenen els discapacitats al carrer de la Rutlla, amb l'estretor de les seves voreres, o a l'hora de creuar el riu Onyar. També revela que molts establiments de la ciutat no tenen suprimides les barreres arquitectòniques, tot i que és obligat per llei.

Sense adaptar. El pont de les Peixateries Velles, amb aquestes escales, no pot creuar-se amb cadira de rodes.

▼ L'ORIGEN DE LA INVESTIGACIÓ

Una recerca social amb sentit

■ Gemma Miró va escollir investigar sobre les barreres arquitectòniques de Girona «perquè volia que el meu treball tingués sentit i pogués servir, d'alguna manera, per millorar». L'estudiant de La Salle reclama

que l'Ajuntament inverteixi més en la supressió de barreres arquitectòniques i considera que «no n'hi ha prou amb petits gestos i arranjaments, cal una actuació global i decidida a tota la ciutat».

En les seves conclusions, Miró assenyala que «no sé perquè no es destinen més diners a adaptar carrers i botigues» i revela que «quan pots disposar lliurement de tots els teus sentits per moure't no et plantes el difícil que pot ser per persones discapacitades l'anar a comprar, passejar o, simplement, sortir al carrer». L'alumna ha admès que el seu estudi «m'ha obert els ulls i em sembla evident que a Girona hi ha encara barreres».

Les ajudes als menjadors escolars de Girona encara no s'han solucionat

□ GIRONA- Les ajudes als menjadors escolars de Girona encara no s'han solucionat i alguns centres pateixen dificultats en aquest sentit. Els col·legis de Sant Narcís i Santa Eugènia, que formen part del programa «Educació i Convivència», no podran utilitzar els diners que pretenia aportar la Universitat de Girona (UdG), ja que la delegada d'Ensenyament, Pilar Sancho, va posar com a condició per reintegrar-se a la proposta que aquestes ajudes servissin per a projectes.

Sancho considera que «el Consell Escolar és l'encarregat dels vals de menjadors escolars i depèn d'ells solucionar-ho». La delegada no vol que els diners de la universitat s'usin «perquè la subvenció és només d'un any i si d'aquí dotze mesos no la tenim s'haurà creat una expectativa que no es podrà mantenir». DdeG

Salt comença les obres de reforma de l'Eixample Oest

□ SALT- Salt ha iniciat les obres de reforma de l'Eixample Oest paral·lelament a la construcció de la rotonda del passeig dels Països Catalans, just davant de la zona esportiva. El projecte, valorat en 120 milions de pessetes, inclou la millora de carrers com Mercè Rodoreda o Ausiàs March instal·lant nou enllumenat i creant noves voreres. També continuen les obres de la tercera fase del carrer Major i al març reformaran la plaça Verdaguier. DdeG

PAS DE ZEBRA

FÈLIX BOUSO MARES

Rates

Ja sé que no és un tema agradable. Però si no parléssim —en aquest cas concret, escriguéssim— sobre els temes que poden ser desagradables, no ho fariem mai. Vull dir de parlar i escriure. Escriure sobre les rates no és gens agradable, però ho hem de fer.

Que hi ha rates, tothom ho sap. Possiblement no tantes com abans. Però no podem estar-ne segurs. Que no es vegin, és una altra cosa. Però que n'hi ha, segur. Fa ja uns quants anys, les meves obligacions professionals amb el periodisme, ens feien abandonar la redacció a hores intempestives, i puc assegurar que més d'una d'aquestes nits havia vist rates remonent-se entre les bosses d'escombraries i fugir ràpidament escapolint-se per alguns embornals. També recordo una visita a les clavegueres —també eren ganes de fer visites— de Girona, acompanyant Joan Maria Geleda quan era tinent d'alcalde de

l'Ajuntament. El que vam comprovar i veure no es pot dir que ens vingués de gust. Per descomptat que no farem públiques les nostres experiències.

Però si parlem de les rates és perquè acabem de llegir que aquests rosegadors devoren el 30 per cent dels aliments del món desenvolupat. Al mateix temps —i això és el que ens ha fet pensar— quatre de cada deu persones pateixen problemes d'alimentació. Tot això és molt més greu del que sembla. Les rates poden viure i les persones, no.

I penso jo —i potser és una bestialitat— si en lloc de buscar tants crematoris per incinerar les «vagues boges», es podria fer una altra cosa. Si és que —de veritat— l'encefalotopia espongiforme pot fer mal, el millor seria oferir aquesta carn a les rates. D'aquesta manera mataríem dos ocells d'un tret. Bé. Dos ocells, no. Però si que fariem desaparèixer el problema dels crematoris i el problema de les rates, al mateix temps.

Tot això, és clar, si és possible.

EL COMITÈ D'EMPRESA DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA CRITICA L'EQUIP DE GOVERN

CCOO acusa el PSC de tancar la porta a la resolució del conveni

El sindicat diu que el personal ha perdut 60.000 pessetes

D.CÉSPEDES

GIRONA

□ El sindicat CCOO, majoritari al comitè d'empresa de l'Ajuntament de Girona, acusa l'equip de govern socialista de tancar la porta a una possible resolució del conveni laboral. El comitè considera que els socialistes cauen constantment en contradiccions i lamenta que hagi volgut «arribar a una mala solució limitada amb la UGT que no pas una bona solució per a tota la plantilla» de treballadors de l'Ajuntament.

L'equip de govern va signar un conveni amb la UGT, que és minoria, que ha aixecat les crítiques de CCOO. De fet, aquest sindicat ha presentat un recurs de reposició davant el ple demanant que s'anul·li l'acte d'aprovació del conveni. En aquest sentit, el comitè

d'empresa pensa que l'equip de govern de Joaquim Nadal prefereix «un pacte d'eficàcia limitada per a uns pocs que no pas un bon conveni per a tota la plantilla».

Pèrdua de 60.000 pessetes

Comissions Obreres manté que amb el desviament produït durant l'exercici de l'any 2000, els treballadors de l'Ajuntament han perdut unes 60.000 pessetes. Des del comitè se segueix pensant que s'hauria d'haver aplicat una clàusula de revisió en el mateix moment que a mitjan de l'any passat es va produir el desviament de l'IPC i les previsions del Govern.

El comitè d'empresa s'ha mostrat especialment dolgut pel fet que el Departament de Treball va enviar fa uns dies un requeriment a la taula negociadora del conveni laboral —integrat per 8 membres de CCOO i 5 d'UGT— i que aquest document no arribés a les seves mans, tot i que va entrar pel re-

gistre municipal. L'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, segons ha dit aquest sindicat, va ser qui va enviar la resposta al Departament de Treball en nom de la taula negociadora.

Amb aquesta actitud, el comitè pensa que l'equip de govern tanca una nova porta a una possible solució del conflicte. CCOO ha reiterat que el conveni signat entre l'equip de govern i la UGT no té cap validesa perquè no compta amb el suport de la majoria. Per aquest motiu, han impugnat l'acord de ple i no descarten que el tema pugui arribar als tribunals.

Per la seva banda, el grup municipal de CiU també ha mantingut la seva crítica a l'acord i coincideix que el que es va signar no pot ser interpretat com un conveni sinó un acord entre les dues parts ja que precisament qui té la majoria sindical, en aquest cas CCOO, no va donar la seva signatura.